

svare på. Der er ingen grund til at lave konsekvensmageri af denne art her.

Jeg vil godt sige, at hvad angår under alle omstændigheder at sikre barnet ret til en far, skylder jeg en undskyldning fra førstebehandlingen af loven, for da påstod jeg, at bl.a. Foreningen Far kun kom til at tænke på barnets ret til en far, når der var skilsmisse i farvandet. Der er jo en del, der har det sådan, at det er først, når der er skilsmisse i farvandet, at retten til et barn dukker op; det er altså hele tiden de voksnes interesser.

Jeg er så siden hen blevet heftigt belært af tilsendte artikler osv. fra Foreningen Far, og det skal virkelig medgives dem her, for jeg kan sagtens komme til at skændes med dem i andre sammenhænge, at de har gjort meget ud af, at barnet har ret til en far, også selv om man – om jeg så må sige – ikke på forhånd ved, hvem han er.

Jeg vil så sige til hr. Baadsgaard, at jeg tror, at det for alle os, der stemmer imod loven til sidst – jeg stemmer for den, hvis ændringsforslaget kommer igennem – er hensynet til barnet, der er i centrum.

(Kort bemærkning).

Tom Behnke (FP):

Må jeg ikke have lov til at gøre opmærksom på som en kort bemærkning til hele spørgsmålet om det genetiske ophav og det ændringsforslag, som er stillet af fru Margrethe Auken, at dette ændringsforslag jo har ganske, ganske vidtrækkende konsekvenser, som jeg synes at debatten slet ikke har taget højde for, og som man slet ikke har været inde på.

De, der i god tro har været med til at levere til sædbanken, vil jo efter dette ændringsforslag kunne bindes op på at være far til et barn, og det har jo konsekvenser i anden lovgivning. Hvem skal betale børnepengene til et barn, når man nu pludselig ved, hvem der egentlig er far til det? Ja, det skal faderen.

Med en sådan ordning hvem ved så, hvor mange børn man i virkeligheden er far til? Derfor: Inden sådan et ændringsforslag skal vedtages, kræver det en meget, meget grundigere debat, end der har været mulighed for her i dag, og derfor skal jeg anbefale alle, hvad enten de stemmer for eller imod selve forslaget, i hvert fald at forkaste det her ændringsforslag, for det får nogle konsekvenser, som vi slet ikke har gennemdrøftet endnu.

(Kort bemærkning).

Margrete Auken (SF):

Jeg vil bare sige til hr. Tom Behnke, at hvis han havde læst forslaget, ville han have set, at der udtrykkeligt står – fuldstændig som i Sverige – at man ikke kan komme med civilretlige krav i denne situation. Det står klart, det er faktisk gennemarbejdet, og sådan er det også i den svenske lovgivning.

Problemet dukker selvfølgelig op, hvis man indvilliger i at være donor, for så må man altså tilkendegive, at man er indforstået med, at ens anonymitet brydes. Det er det eneste sted, hvor det i givet fald kommer ind, at man må være indforstået med det på de vilkår, som bliver indført i loven, men det får ingen civilretlige følger.

Der er ingen krav om børnepenge. Man kan kun, efter at barnet er fyldt 18 år, risikere, at barnet tager kontakt. Moderen må ikke engang vide, hvem man er.

(Kort bemærkning).

Hans Peter Baadsgaard (S):

Jeg er da helt enig med fru Dorte Bennedsen i, at vi ikke kan lovgive om folks adfærd, men vi kan sende nogle signaler, og vi kan lave nogle regler. Hvis dette lovforslag bliver vedtaget, sender Folketinget det signal, at for eftertiden har vi ikke interesse i, ønsker vi ikke, at et barns ret til en far og en mor skal være det grundlæggende.

For faderskabssager har jeg nævnt, at det vil få den konsekvens, at når justitsministeren til efteråret skal fremsætte forslag til en ny børnelov, vil han skulle følge det her op ved at sige, at så skal man heller ikke i andre sager forfølge det mål at fastslå faderskabet til børn for at fastholde det princip, som også i Børnelovudvalgets betænkning er det helt grundlæggende, nemlig at det er barnets tarv at have ret til en far og en mor.

Det er altså ikke et spørgsmål om, hvorvidt vi i detaljer kan regulere folks adfærd. Det er et spørgsmål om, hvorvidt Folketinget vil sende de rigtige signaler og pege på de udviklingsretninger, som vi ønsker på disse områder. Det er noget helt andet end at foregøgle os selv, at vi kan regulere folks adfærd i detaljer, og det har jeg aldrig gjort.

Anna-Marie Hansen (S):

Lovforslaget her er fremsat med den hensigt at ophæve § 3, hvoraf fremgår, at læger kun må